

□ Czas czytania: 2 min.

Pewien mężczyzna miał czworo dzieci. Chciał, aby nauczyły się one nie oceniać rzeczy w pośpiechu. Dlatego zaprosił każde z nich na wycieczkę, aby spojrzeć na drzewo, które zostało zasadzone w odległym miejscu. Wysyłał je pojedynczo, w odstępie trzech miesięcy. Dzieci były posłuszne.

Kiedy ostatnie z nich wróciło, zebrał je i poprosił, by opisały, co widziały.

Pierwszy syn powiedział, że drzewo było brzydkie, poskręcane i powyginane.

Drugi syn powiedział jednak, że drzewo było pokryte zielonymi pąkami i obietnicą życia.

Trzeci syn nie zgodził się; powiedział, że było pokryte kwiatami, które pachniały tak słodko i były tak piękne, że powiedział, że były najpiękniejszą rzeczą, jaką kiedykolwiek widział.

Ostatni syn nie zgodził się ze wszystkimi pozostałymi; powiedział, że drzewo było pełne owoców, życia i hojności.

Ojciec wyjaśnił następnie swoim synom, że wszystkie odpowiedzi były poprawne, ponieważ każdy z nich widział tylko jedną porę życia drzewa.

Powiedział, że nie można oceniać drzewa ani osoby na podstawie jednej pory roku, a ich istotę, przyjemność, radość i miłość, które pochodzą z tego życia, można zmierzyć dopiero na końcu, kiedy wszystkie pory roku się zakończą.

Kiedy wiosna odchodzi, wszystkie kwiaty umierają, ale kiedy powraca, uśmiechają się radośnie. W moich oczach wszystko przemija, na mojej głowie wszystko bieleje. Nigdy nie wierz, że w agonii wiosny wszystkie kwiaty umierają, bo jeszcze wczoraj wieczorem kwitła gałązka brzoskwini.

(anonim z Wietnamu)

Nie pozwól, by ból jednej pory roku zniszczył radość tego, co nadejdzie później.

Nie oceniaj swojego życia w trudnym okresie. Wytrwaj w trudnościach, a z pewnością lepsze czasy nadejdą, kiedy najmniej się tego spodziewasz! Przeżywaj każdą porę roku z radością i mocą nadziei.